

10 lutego 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 924.

Walther Puritz,
Halberstadt (Niemcy).

~~Kl. 34i22.~~

34i 47/02

Sposób budowy części drewnianych mebli.

Zgłoszono: 1 lipca 1920 r.

Udzielono: 10 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 16 grudnia 1918 r. (Niemcy).

Pewne części drewnianych mebli, np., drzwi przy szafach, części boczne, lub t.p. części, posiadające większe wymiary, składano dotychczas, ze względu na zmniejszenie ciężaru i oszczędność materiału budowlanego, ze sztywnych ram i słabszych wypełnień pół ramy. Przytem rama służy przeważnie do nadania potrzebnej wytrzymałości i sztywności części mebla. Przy meblach giętych sztywna rama musi być następnie doprowadzona do pożądaney krzywej formy zapomocą osobnych zabiegów.

W myśl wynalazku dalsze zmniejszenie ciężaru części mebli i większa oszczędność na materiale budowlanym osiąga się przez to, że dana część mebla składa się ze szkieletu, zbudowanego z pustych prętów i przebiegających do tychże po-

przecnie płaskich kształtówek, i ze złączonych ściśle ze szkieletem, zapomocą sklejenia lub t. p., desek rozporowych, które służą jako okładziny zakrzywień wywołanych założeniem kształtówek. Potrzebną wytrzymałość i sztywność konstrukcji wytwarzają w zasadzie, przy tego rodzaju sposobie wyrobu, deski rozporowe, które jak wiadomo przy małym ciężarze posiadają wielką wytrzymałość, a przy wygiętym kształcie także wielką sztywność. Przez ściśle złączenie okładzin z deskami rozporowymi ze szkieletem we wszystkich punktach kadłub uzyskuje pewne wewnętrzne napięcie, a tem samem i wytrzymałość, ponieważ wygięte deski rozporowe starają się wyprostować. Szkielet służy głównie do uzyskania zakrzywionego kształtu okładziny z desek

rozporowych, zatem pręty proste mogą być stosunkowo słabe, a kształtówki bardzo cienkie.

Wskutek wykorzystania szczególnych właściwości desek rozporowych, jako elementu konstrukcyjnego, uzyskuje się nie tylko znaczną oszczędność na drzewie, lecz również cały kadłub jest lekki, ponieważ tak szkielet jak również okładzina posiadają mały ciężar. Wykonanie kadłuba jest proste, ponieważ poszczególne części nie potrzebują być gięte, wyrób zakrzywień cienkich kształtówek jest możliwy zapomocą pojedynczych nacięć piłką, gięcie desek rozporowych z powodu ich wielkiej giętkości nie przedstawia żadnych trudności, a deski rozporowe można uzyskać jako materiał budowlany maszynowo wyrabiany.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów konstrukcji kadłubów dla mebli w myśl wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają drzwi w widoku i przekroju wzdłuż linii *A—B* fig. 1; fig. 3 i 4 przedstawiają szafę w rzucie zgóry i przekroju wzdłuż *C—D* fig. 3, a fig. 5—7 przedstawiają jeszcze część szkieletu konstrukcji, a mianowicie w widoku zgóry w przekroju wzdłuż linii *E—F* fig. 5 i w przekroju wzdłuż linii *G—H* fig. 5.

Drzwi według fig. 1 i 2 składają się ze szkieletu złożonego z poziomych denek 1 i z łączących je pomiędzy sobą pionowych prostych listw 2. Krawędzie podłużne denek 1 posiadają kształt falisty fig. 2. Na szkielecie 1 i 2 nakleja się okładzinę z desek rozporowych i tak długo przytrzymuje się w zakrzywieniach wpuszczanych przez kształtujące dna 1, zapomocą imadeł śrubowych lub t. p., aż ją klej zwiąże. Przytem deski rozporowe dostosowują się łatwo wskutek swej wielkiej giętkości do falistości desek 1.

Ponieważ wytrzymałość i sztywność drzwi, które tworzy prosta płyta z fali-

stą powierzchnią, wytworzone są głównie przez ściśle połączenie desek rozporowych o powyginanym kształcie ze szkieletem, przeto pręty 2 mogą być słabe, a dna 1 mogą być tak cienkie, że nadają tylko deskom rozporowym przy założeniu potrzebnego wygięcia.

Przy szafie według fig. 3 i 4 szkielet składa się z poziomych płaskich i cienkich denek 4 i z łączących te pomiędzy sobą prostych prętów 5. Dna posiadają kształt kołowy i są tylko w jednym miejscu ścięte wzdłuż siecznej, a to celem wytworzenia miejsca dla drzwi. Deseczki rozporowe 3 wygina się naokoło denek i prętów 5 i przymocowuje się do tych części. Także i drzwi składają się z denek 6 i prętów 7, do których przymocowuje się deseczki rozporowe 3.

Oprócz deseczek rozporowych 3 przy giętych meblach 4, 5, 3 niema żadnych, ze względu na wygląd estetyczny, części powyginanych, tylko dna są wykonane jako kształtówki. Natomiast przy drzwiach 4, 5, 3 obrany jest w pierwszej linii wypukły zarys denek 6, mianowicie celem nadania deseczkom rozporowym 3 większej sztywności. Przez to jednak otrzymują drzwi piękniejszy wygląd zewnętrzny.

Ściany boczne łóżka według fig. 6 i 7 składają się z cienkich foremnych denek 8 listew 9 i okładziny z deseczek rozporowych 3, przedstawiają konstrukcję podobną do konstrukcji drzwi według fig. 1 i 2, podczas gdy ściana czołowa jest wygiętą częścią mebla, gdyż składa się z denek foremnych 10, listew 11 i okładziny z desek rozporowych 3.

Zamiast klejenia okładzina z desek rozporowych może być połączona również ściśle ze szkieletem zapomocą innych środków przytwardzających, byleby wszędzie było zapewnione silne połączenie.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób budowy części drewnianych mebli, znamienny zastosowaniem szkieletu z prostych prętów (2) i stojących do tychże poprzecznie ciennkich, płaskich pły-

tek foremnych (1), z którymi służące jako okładzina deski rozporowe (3), w krzywiznach wytworzonych przy założeniu przez płytki foremne, są połączone ściśle zapomocą sklejenia lub t. p.

Walther Puritz.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

